

for de Tilfælde, der almindeligvis forekomme. Den ærede Ordfører mente, at det dog altid var et Fremskridt i Retning af mindre Omsvøb, at der i det Tilfælde, jeg fremførte, kun fremkom 21 Skrivelser. Ja, det kan godt være, det er et Fremskridt, men i det Tilfælde, jeg fremførte fra Nordjylland, hvor der vilde fremkomme 7 Skrivelser, var det i alt Fald mange i Sammenligning med, hvad der nu er Tilfældet, og naar man søger at lave noget nyt, synes jeg ikke, man skal være tilfreds med, at det dog ikke er saa gal en Omsvøbshistorie som det, man havde før. Jeg mener, at alene det, at der *kan* fremkomme 21 Skrivelser, er tilstrækkeligt til at søge at simplificere Sagen ganske betydeligt.

Den højtærede Justitsminister mente, at det vilde være umuligt at faa Faderens Forsørgelseskommune til at *konstatere* Forsørgelsesretten. Jeg kan nu ikke indse, at det vilde være umuligt. Jeg tror nok, at den højtærede Minister udtalte, at det vilde Forsørgelseskommunerne ikke indlade sig paa, men jeg mener, at de blive nødte dertil, hvis det kom til at staa i Loven. Hvis man vedtager Lovforslaget, saaledes som det foreligger her, har man den gamle Historie, at man vil have faaet en Afhøring af vedkommende Barnefader, maaske ogsaa af Moderen, men at denne, naar det kommer til Stykket, ikke har mere at sige end, at Forsørgelseskommunen dog vil sige: Ja, vi erkende ikke Forsørgelsesretten, i alt Fald ikke endnu. Jeg mener derfor, at hvis man vil bibeholde den Fremgangsmaade, som Lovforslaget foreskriver, og ikke gaa med til, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds foreslog, maa man komme ind paa den Vej, at man gør Sagen færdig fra først af, saaledes at man altid kan være vis paa, at den er i Orden, og saa at Inddrivelsen kan ske saa hurtig som muligt i det givne Tilfælde. Den ærede Minister lod til at anke over, at vi ikke bar os ganske rigtigt ad i Aalborg, fordi det der var Fattiginspektøren eller Fattigvæsenet, som havde med disse Sager at gøre, og Barnemoderen henvendte sig der. Jeg ved ikke, hvorvidt der kan indvendes noget derimod. Men jeg antager, at naar Fattiginspektøren eller Fattigvæsenet har paataget sig noget denne Sag angaaende, er det ifølge en Passus i Loven — den staar i det ny Lovforslag og er taget uforandret fra den nugældende Lov — nemlig dette, at paa Steder, hvor der uden for Kjøbenhavn findes lønnede

Inspektører eller andre lignende Embedsmænd ved Fattigvæsenet, ere disse pligtige til at yde Politimesteren Bistand ved Udførelsen af hans Forretninger. Jeg antager, at det er i Følge denne Passus, at man har ladet Barnemoderen henvende sig til Fattigvæsenet i Stedet for til Politimesteren; den ærede Minister mente *heller ikke*, at det var rigtigt at paapege alle Manglerne ved en Ordning og ankede over, at jeg havde fremført disse Eksempler paa, hvilke Omsvøb der fandt Sted med Hensyn til de her omhandlede Sager. Men min Kritik var jo ikke rettet mod Loven, som vi have, men mod det Lovforslag, som foreligger, og som vil skabe en hel Del Omsvøb. Jeg gjorde netop gældende, hvorledes man kunde simplificere dette, idet jeg fremhævede, at naar der her er Tale om 21 Ekspeditioner, er det for en stor Del, fordi man her i Kjøbenhavn har 2 Institutioner, som skulle have med Sagen at gøre, nemlig Magistraten og Kongens Foged, og henpegede netop paa, at man muligvis kunde simplificere denne Sag lidt ved at udskyde Magistraten og kun lade Kongens Foged faa med Alimentationsbidrag at gøre. Jeg mener herved at have gjort mit til at paapege, hvorledes Sagen kunde simplificeres.

Moestrup: Jeg havde egentlig ikke tænkt at tage Ordet ved denne Sags Behandling, efter at min ærede Medforslagsstiller udførlig har gjort Rede for Forslaget. Det, der giver mig Anledning til et Par Bemærkninger, var nogle Udtalelser fra enkelte af de ærede Talere. Om selve Forslaget skal jeg kun sige, at det, vi have stræbt efter, har været at gøre det nemmere for de kommunale Raad at have med Udøvelsen af disse Lovbestemmelser at gøre. Loven af 20de April 1888 skabte jo meget forøget Arbejde for de kommunale Raad, og Loven af 12te April 1892 gjorde det ikke mindre. Det har været os magtpaaliggende at faa Regler frem, hvorefter dette Arbejde kunde blive en Del mindre. Det er ikke vor Mening, at vi herved skulde have truffet det hele paa en Prik. Der kan godt ved fortsat Behandling findes Maader, hvorpaa det kan gøres endnu bedre. Jeg vilde gerne bringe en Tak til det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) for den Tilslutning, han gav Forslaget. At han var glad ved dets Fremkomst, synes mig at tyde paa, at vi ikke ere gaaede helt fejl med, hvad vi tilsigtede. Det ærede Medlem er selv en praktisk Mand paa det kommunale Omraade, og hans Tilslutning glædede mig